Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26564
Copyright: Admont, Benediktinerstift

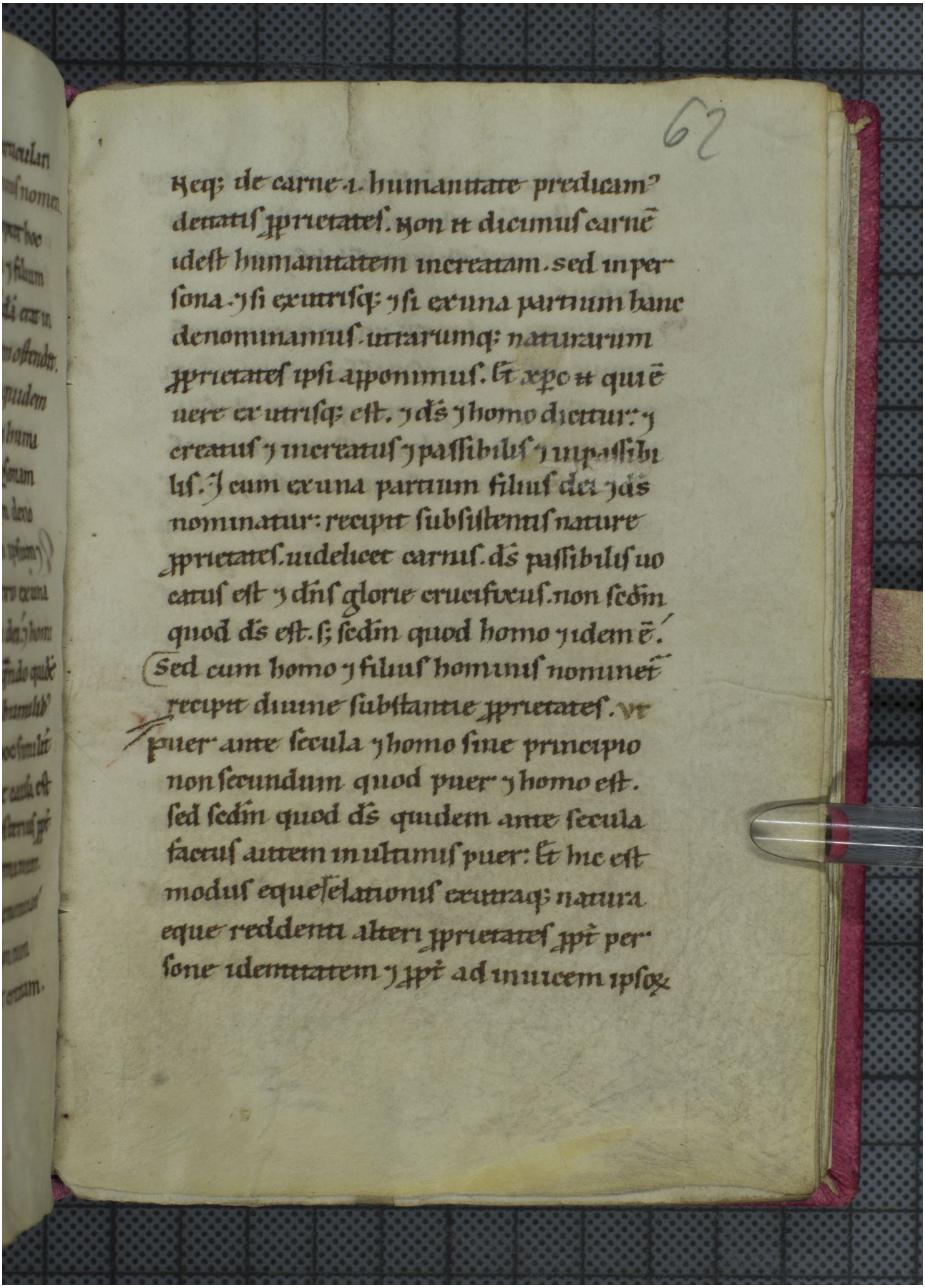

62

Neq; de carne .i. humanitate predicam?
denatis ꝓprietates. Non ut dicimus carnē
idest humanitatem increatam. sed in per-
sona. ⁊ si ex utrisq; ⁊ si ex una partium hanc
denominamus. utrarumq; naturarum
ꝓprietates ipsi apponimus. Et xpo ut qui ē
uere ex utrisq; est. ⁊ ds ⁊ homo dicitur: ⁊
creatus ⁊ increatus ⁊ passibilis ⁊ impassibi
lis. ⁊ cum ex una partium filius dei ⁊ ds
nominatur: recipit subsistentis nature
ꝓprietates. uidelicet carnis. ds passibilis uo
catus est ⁊ dns glorie crucifixus. non sedm
quod ds est. s; sedm quod homo ⁊ idem ē.
Sed cum homo ⁊ filius hominis nominetur
recipit diuine substantie ꝓprietates. ut
puer ante secula ⁊ homo sine principio
non secundum quod puer ⁊ homo est.
sed sedm quod ds quidem ante secula
factus autem in ultimis puer: Et hic est
modus equeselationis ex utraq; natura
eque reddenti alteri ꝓprietates ꝓpr̄ per-
sone identitatem ⁊ ꝓpr̄ ad inuicem ipsoꝝ